

Szécsi Endréné És Weisz Lajosné Balatonfűrden

Ez a kép Balatonfűrden készült, 1937-ben voltunk itt a mamával. Én az utolsó sorban állok, balról a harmadik. A mama kettővel előttem áll, középen. Ez az üdülő a KIOSZ üdülője volt. Ez volt a Kisiparosok Országos Szervezete, ahova tartoztunk mint fehérnemű-készítők. Igénybe lehetett venni így ezt az üdülőt. A képen látható többi ember mind ott üdült akkor. Egy-egy ilyen üdülés két-három hétig tartott. Nagyon szerettük a mamát, és igyekeztünk minél több időt vele tölteni. Felváltva mentünk vele nyaralni a Magdával. Amíg az egyikünk nyaralt, a másikunk vitte a varrást. Persze Magda ment a családjával is ebben az időben már, akkor mi a mamával kettesben dolgoztunk. Mama rengeteg mindenben tudott nekem segíteni ilyenkor is. Én nagyon szerettem úszni, strandra járni. Mama is szeretett, de ő sosem úszott. Olyan is volt, hogy az unokanővéremmel, Olikával [Rubel Olga] leutaztam a Balatonra nyaralni. Egy ilyen nyaraláskor történt, hogy Pista, a későbbi férjem meglátogatott a Balatonon. Táncolni is elvitt akkor. Kettesben mentünk, borzasztóan udvarolt, azt hiszem, nagyon szerelmes lehetett belém. Nekem sem volt közömbös, nagyon szerettem. Ez után a közös este után már nem volt kérdés, hogy össze fogunk házasodni, talán egy év se telt el, és már esküdtünk is. Én mindig nagyon-nagyon szerettem táncolni, a tangót szerettem a legjobban. A nővérem férje [Surán György] tanított meg táncolni. Magda is nagyon szeretett táncolni, de ő nem volt annyira ügyes, mindig néztem, ahogy olyan mackósan táncolt. Azt hiszem, én igazán jól táncoltam.